

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić predsjednice vijeća, Mirjane Čačić, Marine Kosović Marković, Arme Vagner Popović i mr. sc. Ivice Kujundžića, članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, pokrenutog po zahtjevu S. T. iz V., kojeg zastupa opunomoćnik mr. sc. M. R., odvjetnik iz V., na sjednici dana 22. prosinca 2014.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj je temeljem članka 38. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 49/02. – pročišćeni tekst) Ustavnom sudu Republike Hrvatske podnio prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom Odluke o donošenju Urbanističkog plana uređenja povijesne jezgre grada Varaždina (Službeni vjesnik Grada Varaždina broj 1/07. (od 29. siječnja 2007.) koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Varaždina, na sjednici održanoj 21. prosinca 2006.

Rješenjem Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-II-668/2007 od 5. ožujka 2012. navedeni predmet je ustupljen na nadležno rješavanje ovom Sudu.

Podnositelj u bitnome navodi da je u skladu s odredbama Uredbe o javnoj raspravi u postupku donošenja prostornih planova (Narodne novine, broj 101/98.) provedena javna rasprava, da je osporavani plan dan na uvid pa je tako i on dobio izvod iz plana za blok 15, konkretno za č.kat.br. 1548 koje je vlasnik, najprije u tijeku same rasprave i nakon završetka javne rasprave. Ističe da je prema tekstualnom dijelu plana u oba izvoda bilo navedeno da je na predmetnoj čestici planirano rušenje dvorišnog objekta, a uz južnu granicu planirana je nova izgradnja visine po+P+1+pt maksimalne bruto površine 230 m² bez podruma, koja s identično planiranom izgradnjom na navedenoj čestici čini jedinstvenu građevinu. Međutim, Gradskom vijeću je poslan na donošenje drukčiji tekst osporavanog plana te je ispušten dio teksta kojim je planirana nova izgradnja pa izglasani tekst glasi da je na parceli č.kat.br. 1548 planirano rušenje dvorišnog objekta. Smatra da je time povrijeđen postupak donošenja osporenog plana jer se ne može jedan sadržaj plana dati na javnu raspravu, a drugi usvojiti. Nadalje navodi da se na predmetnoj čestici nalazi poslovna prizemna zgrada koja je sada papirnica, a zgrada postoji od 1812 godine te je samovlasnik navedene čestice i predmetne zgrade. Smatra da je odredba o planiranom rušenju dvorišne zgrade protivna članku 48.Ustava kojom se jamči vlasništvo, a koje se sukladno članku 50. može samo iznimno zakonom ograničiti radi zaštite interesa sigurnosti, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi. Nadalje ističe da je zakonodavac u članku 122. stavka 1. Zakona o gradnji (Narodne novine, broj 175/03. i 100/04.) predvidio da građevine koje postoje prije 15. veljače 1968.ostaju u prostoru bez obzira kako to područje tretira novi plan. To znači da se smatraju izgrađenim na temelju pravomoćnih građevinskih dozvola, pa se u zemljišnu knjigu trebaju upisati bez priložene lokacijske, građevinske i uporabne dozvole. Navodi kako uz sve to ima i projekt postojećeg stanja građevine i kopiju katastarskog plana s ucertanim položajem građevine na građevinskoj čestici, te ispunjava i dodatne uvjete predviđene člankom 122. stavka 1. istog Zakona. Iz potvrde Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Varaždin proizlazi da je objekt na čestici 1548 k.o. Varaždin evidentiran na katastarski dokumentima prije 15. veljače 1968. Smatra da je navedenom odredbom povrijeđeno i ustavno pravo jednakosti građana pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske. Što se tiče prvog dijela obrazloženja plana po kojem se „ pogled na južne bedeme iz V. ulice želi pročistiti i otvoriti“, ističe da njegova građevina tom pogledu ne smeta ni najmanje, jer je izvan linije pogleda na bedeme kada se gleda iz V. ulice, a osim tog pogled ne može biti razlog za bilo kakvo rušenje. Što se tiče drugog djela obrazloženja

ono je u odnosu na odredbu o rušenju njegovog objekta kontradiktorno jer se najprije govori o tome da su svi prijašnji planovi predviđali uklanjanje postojećih građevina kako bi se osigurala vizura iz ulice V. L. na južni bedem, a onda se govori da je postignut kompromis tako da se zadrže postojeće građevine i omogućiti još izgradnja novih objekata. Ako su prijašnji planovi predviđali uklanjanje postojećih objekata da bi se dobila vizura na južni bedem zašto je onda predviđena izgradnja novih objekata, a to znači da će objekti ostalih vlasnika parcele uz južni bedem ostati netaknuti, a njegov objekt koji nije uz južni bedem je predviđen za rušenje. Obrazlaže da je na njegove primjedbe odgovoreno da je njegov objekt bio stambeni, a da je izvršena prenamjena iz stambenog u poslovni što nije točno jer objekt nije bio stambeni već gospodarski pa o prenamjeni iz stambenog u poslovni nema niti govora. Predlaže da se urbanističkog plana koji obuhvaća blok 15 ukine kao neustavan.

Donositelj nije dostavio očitovanje već gradonačelnik koji u bitnome navodi da je osporavani opći akt na pravnoj snazi s tim da je 17. listopada 2013. donesena Odluka o donošenju Izmjena i dopuna Urbanističkog plana uređenja povijesne jezgre Grada Varaždina (Službeni vjesnik Grada Varaždina, broj 6/13.), ali koja je ciljana i odnosi se na neke druge povijesne jezgre, a ne na blok 15. Navodi da je urbanistička inspekcija Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske provela inspeksijski nadzor nad postupkom izrade i donošenja UPU-a povijesne jezgre Grada Varaždina te je dopisom upućenim Hrvatskom saboru, Odboru za prostorno uređenje i graditeljstvo (klasa: 350-01/73-03/73, urbroj: 531-01-12-06 od 14. svibnja 2012.) utvrdila da u tom nadzoru nisu utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti tog postupka, odnosno nisu utvrđene povrede Zakona o prostornom uređenju i propisa donesenih za provedbu tog Zakona. Dostavlja i odgovor Upravnog odjela za komunalni sustav, urbanizam i zaštitu okoliša Grada Varaždina upućenog Hrvatskom helsinškom odboru za ljudska prava Zagreb od 20. srpnja 2007., u kojem je opširno odgovoreno na navode podnositelja. Smatra da nije povrijeđen postupak donošenja plana jer je i u prijedlogu osporavanog plana za javnu raspravu bilo predviđeno uklanjanje postojeće dvorišne zgrade na kčbr 1548 k.o. Varaždin što je sadržano i kroz Konačan plan kao i u samom donesenom planu. Što se tiče planirane građevine uz ulicu V. L. ona je bila u prijedlogu UPU-a za javnu raspravu, ali je brisana na temelju primjedbe u javnoj raspravi Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu baštine, Konzervatorskog odjela u Varaždinu od 1. ožujka 2005. Zaključkom od 26. siječnja 2006. utvrđen je Konačni prijedlog osporavanog plana te se sukladno točki 1. tog Zaključka ne prihvaćaju primjedbe podnositelja te je Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorski odjel u Varaždinu na Konačni prijedlog plana izdalo suglasnost 10. srpnja 2006. Podnositelju je tijekom postupka izrade i donošenja osporavanog plana omogućen uvid u sve etape izrade i donošenja plana o čemu svjedoče i njegove primjedbe dane u javnoj raspravi i odgovori koji su mu uredno dostavljeni kao i samo podnošenje amandmana na Gradskom vijeću prilikom donošenja plana. Poziva se i na očitovanje urbanističke inspekcije iz kojeg proizlaze da se ne radi o nejednakom postupku prema građanima već o pravu jedinice lokalne samouprave propisanom odredbom članka 134. Ustava Republike Hrvatske i članka 19. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 33/01., 60/01., 129/09., 109/07., 125/08., 36/09. i 150/11.) da samostalno odluči o planskim rješenjima u obuhvatu prostornih planova koji donosi za svoje područje. Navodi da su na bloku 15 još tri pomoćne građevine predviđene za uklanjanje te postoje i druge pomoćne građevine predviđene za uklanjanje pa neosnovano navodi podnositelj da se radi samo o njegovoj građevini.

Zahtjev nije osnovan.

Osporavana Odluka o donošenju Urbanističkog plana uređenja povijesne jezgre Grada Varaždina donesena je na temelju članka 26b stavka 3. Zakona o prostornom uređenju (Narodne novine, broj 30/94., 68/98., 61/00., 32/02. i 100/04.), suglasnosti Ureda državne uprave u Varaždinskoj županiji, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko pravne poslove, klasa: 350-02/06-01/13, urbroj: 2186-05-02-06-3 od 1. lipnja 2006. , suglasnosti Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine - Konzervatorski odjel u Varaždinu, klasa: 350-02/01-01/06, urbroj: 532-04-04/5-06-2 od 10. srpnja 2006. i članka 37. Statuta Grada Varaždina (Službeni vjesnik Grada Varaždina, broj 2/06.-pročišćeni tekst i 7/06.).

Odluka je donesena na temelju članka 26.b stavka 3. Zakona o prostornom uređenju (Narodne novine, broj 30/94., 68/98., 61/00., 32/02. i 100/04.) koji više nije na snazi. Dana 1. listopada 2007. stupio je na snagu Zakon o prostornom uređenju i gradnji (Narodne novine broj: 67/07.). Navedeni Zakon više nije na snazi jer je dana 1. siječnja 2014. stupio na snagu Zakon o prostornom uređenju (Narodne novine, broj: 153/13.). Odredbom članka 198. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da dokumenti prostornog uređenja doneseni na temelju propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do donošenja planova prema ovom Zakonu, odnosno do njihova stavljanja izvan snage na temelju ovoga Zakona.

Iz navedenog proizlazi da je Odluka o donošenju Urbanističkog plana uređenja povijesne jezgre grada Varaždina na snazi, a za ocjenu zakonitosti odluke mjerodavne su odredbe Zakona o prostornom

uređenju (Narodne novine, broj 30/94., 68/98., 61/00., 32/02. i 100/04.) i Uredbe o javnoj raspravi u postupku donošenja prostornih planova (Narodne novine, broj: 101/98.).

Odredbom članka 29.a Zakona o prostornom uređenju, o prijedlogu prostornog plana, prijedlogu izmjena i dopuna i stavljanja izvan snage prostornog plana provodi se javna rasprava. Način i postupak javne rasprave te način i sudjelovanje tijela državne uprave, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravnih osoba s javnim ovlastima i građana u tom postupku propisat će Vlada Republike Hrvatske.

Način i postupak provođenja javne rasprave, sukladno navedenoj odredbi članka 29a Zakona propisuje se Uredbom o javnoj raspravi u postupku donošenja prostornih planova (Narodne novine, broj 101/98).

Iz dokumentacije koju je dostavio podnositelj kao i podataka spisa predmeta dostavljenih ovom sudu uz odgovor proizlazi da je osporeni akt donesen sukladno Zakonu o prostornom uređenju, Uredbi o javnoj raspravi u postupku donošenja prostornih planova te su u postupku pribavljene sve potrebne zakonom propisane suglasnosti.

Naime, iz Izvješća o javnoj raspravi proizlazi da je tužitelj sudjelovao u cijelom postupku donošenja plana na način da je isticao svoje primjedbe i prijedloge na koje je mu je od strane donositelja odgovoreno.

Nadalje iz Izvješća o javnoj raspravi kao i dopune Izvješća proizlazi da je u skladu s Uredbom o javnoj raspravi u postupku donošenja prostornog plana osnovana Komisija za provođenje javne rasprave u postupku donošenja osporenog akta koju je među ostalim činilo i Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorski odjel u Varaždinu te je na javnoj raspravi upravo po primjedbi navedenog ministarstva iz prijedloga plana brisana odredba o planiranoj građevini na čestici podnositelja s čim je podnositelj bio upoznat te je Konačni prijedlog plana usvojen nakon što su razmotrene sve primjedbe dane tijekom javne rasprave. Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorski odjel u Varaždinu na osporavani plan dalo je suglasnost 1.srpnja 2007. sukladno odredbi članka 56. stavka 3. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, kojom je propisano da se dokument prostornog uređenja može donijeti samo uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela kojim se potvrđuje da je sukladan konzervatorskoj podlozi ili utvrđenom sustavu mjera zaštite prema stavku 2. ovoga članka. Slijedom navedenog neosnovano podnositelj navodi da je povrijeđen postupak donošenja osporenog općeg akta.

Što se tiče ustavnih povreda na koje podnositelj upire valja istaknuti da ovaj Sud u postupku ocjene zakonitosti nije ovlašten ispitati suglasnost općeg akta s odredbama Ustava Republike Hrvatske, već je ovlašten ocijeniti njegovu suglasnost sa zakonom ili statutom javnopravnog tijela sukladno Zakonu o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10. i 143/12) pa slijedom toga navodi podnositelja o neustavnosti osporenog općeg akta nisu od utjecaja u ovom upravnom sporu.

Slijedom izloženog, Sud je na temelju odgovarajuće primjene odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbio zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 22. prosinca 2014.

Predsjednica vijeća
Blanja Turić, v.r.